

Nr 42.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om viss ändring i gällande skattebestämmelser beträffande livränta från ränte- och kapitalförsäkringsanstalt.

(2:a avd.)

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 145 av herrar *Löthner* och *Anderberg* samt II: 232 av herrar *Hermansson* och *Dickson* har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag snarast möjligt till sådan ändring i gällande skattebestämmelser beträffande livränta från ränte- och kapitalförsäkringsanstalt att i motionerna påvisade olägenheter bleve undanröjda.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 145.

Bestämmelser om hur på grund av livränteförsäkring utfallande belopp skola inkomstbeskattas och om avdrag för erlagda premier finnas i 32 § 2 mom., 33 § och 46 § 2 mom. kommunalskattelagen. Enligt förstnämnda lagrum skall livränta från ränte- och kapitalförsäkringsanstalt alltid inkomstbeskattas med reducerat belopp enligt angiven skala. Avdrag må enligt 33 §, som handlar om avdrag från intäkt av tjänst, ske för avgifter, som den skattskyldige på grund av sin tjänst erlagt för egen eller efterlevande familjs pensionering. Detta gäller enligt anvisningarna till samma paragraf vare sig avgifterna erlagts till arbetsgivaren, till särskild för ändamålet bildad kassa eller till försäkringsanstalt. Såsom s. k. allmänt avdrag får jämlikt 46 § 2 mom. tillgodoräknas avgift till allmänna pensionsförsäkringen samt övrig pensionsförsäkring, som ej avses i 33 §, därest avgiften erlagts för den skattskyldige själv eller, i förekommande fall, för hans make eller hans omynliga barn, dock ej om avgiften erlagts till ränte- och kapitalförsäkringsanstalt eller på grund av försäkring mot engångspremie.

Motsvarande bestämmelser gälla jämlikt 2 och 4 §§ förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt jämväl vid statlig taxering.

I nu förevarande motioner har framhållits bl. a., att beträffande livränteförsäkring i ränte- och kapitalförsäkringsanstalt — varav 14 funnos i landet — finge beskattningen icke ske på det sättet att avdrag medgaves för premier, medan hela den utfallande livräntan beskattades. Därigenom hade

dylik försäkringsanstalt betagits möjligheten att meddela livränteförsäkring annorledes än mot engångspremie. Visserligen gjordes intet undantag för ränte- och kapitalförsäkringsanstalt i 33 §, men regeringsrätten hade den 26 februari 1937 (R.Å. 1937 ref. 10) meddelat ett utslag, som torde vara avgörande för tolkningen av lagstiftningen i detta avseende, och den tolkningen ledde till den angivna begränsningen i anstaltens verksamhet. Försäkringstagarna hade praktiskt taget icke någon valrätt mellan olika försäkringsformer utan måste välja engångspremien utan rätt till avdrag för den. Detta vore så mycket mer anmärkningsvärt som deklarationsavdrag för engångspremie vore medgivet för pensionsstyrelsens livränteförsäkring. 1944 års allmänna skattekommitté hade visserligen tillkännagivit, att den hade för avsikt att i början av detta år avgiva förslag till vissa ändringar angående avdragsrätt för försäkringspremier m. m. Då de nuvarande skattebestämmelserna vore i hög grad hinderliga, när det gällde dessa anstaltens verksamhet, borde emellertid förevarande fråga göras till föremål för omedelbart avgörande.

Utskottet.

Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen gäller beträffande beskattning av livränta, som utgår från ränte- eller kapitalförsäkringsanstalt på grund av livränteförsäkring, att utfallande livränta skall upptagas såsom skattepliktig intäkt med ett i 32 § 2 mom. kommunalskattelagen angivet reducerat belopp samt att avdrag för erlagda premier ej är medgivet. Beträffande livränta, som utgår på grund av livränteförsäkring från annan försäkringsgivare än sådan anstalt, kan däremot avdrag för premien medgivas, i vilket fall hela den utfallande livräntan beskattas.

I de föreliggande motionerna har framhållits, att de nu gällande skattebestämmelserna beträffande livränta från ränte- och kapitalförsäkringsanstalt innebure ett missgynnande av dessa anstalter i förhållande till övriga försäkringsgivare. Till undanröjande av dessa olägenheter, som vore i hög grad hinderliga för anstaltens verksamhet, har yrkats skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om ändring av gällande skattebestämmelser i förevarande avseende.

Frågan om ändrad lagstiftning angående avdragsrätt för försäkringspremier m. m. är, såsom i motionerna framhålles, för närvarande föremål för utredning inom 1944 års allmänna skattekommitté. Utredningsarbetet i kommittén, som till Kungl. Maj:t anmält sin avsikt att avgiva förslag till vissa ändringar angående avdragsrätt för försäkringspremier m. m. i början av 1947, har enligt vad utskottet inhämtat något fördröjts men beräknas kunna slutföras under mitten av innevarande år. Utskottet förutsätter sålunda, att denna fråga inom kort blir föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Med hänsyn härtill finner utskottet ej skäl föreslå riksdagen att avlåta en skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I: 145 av herrar Löthner och Anderberg samt II: 232 av herrar Hermansson och Dickson om viss ändring i gällande skattebestämmelser beträffande livränta från ränte- och kapitalförsäkringsanstalt icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 19 juni 1947.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkande nr 41.
